

Г Л А В А XIX.

За побудителнитѣ двигателни причини, които предизвикахъ Кримскатъ войнъ; и за сждѣйствието въ нея на Бжлгаритѣ.—

Тія двигателни причини, вкратцѣ изложени, сж слѣдующитѣ: Россія бѣше достигнала по него време до най висока степенъ на славата си, и на благоденствието си: слѣдъ славнитѣ ѝ побѣди надъ Франція въ времето на царуваньето на Царь Наполеона I и надъ Турція, при това и чрезъ дѣятелното спомаганье на Австрія, и избавленіето ѝ отъ неминуемата нейна пропастъ, въ която тя бѣ безъ малко паднала, въ времето на злополучната ѝ война съ Маджаритѣ.— Спорядъ това вжда се, и Англія зе да се страхува, за да не ѝ нѣкакъ повреди Россія въ нейнитѣ матеріални владѣнія въ Индія; а Наполеонъ III зе да завижда на Царь Николая за великата му славна знаменитость, която той бѣ придобылъ въ Европа. Въ съображеніе на горѣизложенное, Англія и Франція (т. е. Наполеонъ III) всячески се трудяха: дано да можтъ подъ нѣкой предлогъ, да обявятъ войнъ на Россія, и дано да можтъ нѣкакъ, поне до нѣйдѣ, да смаятъ великатъ таж славнъ знаменитость (престижъ-тъ ѝ). Въ таковото едно положеніе бѣше Европа, особенно же Англія и Франція спрямо Россія въ 1851 година. За по ясно уразумѣніе впрочемъ, както и за допълненіе на горѣизложенное, трѣба да прибавимъ, че най голѣмитѣ протпвници, или злосторници на Россія по него време бѣха Ингилишкія пхрви Министръ въ Лондонъ Палмерстонъ, и Ингилишкія посланникъ въ Цариградъ Статфордъ Редклифъ Канингъ. Тіе дипломати всичко и всяко средство употрѣбляваха, за дано да можтъ да повредятъ Россія.... Франца же, или по точно да се изразимъ, Наполеонъ III, освенъ дѣго завиждаше на Царь Николая лично, но се мхчяше да отмжсти на Россія за побѣдитѣ ѝ надъ Наполеона I, и за превеликото униженіе на Франція, спорядъ което, честъта и